

உ
சிவமயம்.

முருகன் துணை.

சிற்பம்பலநாடிகள்

அருளிச்செய்த

திருச்செந்தூரகவல்.

PRINTED AT THE

MANONMANI VILASUM PRESS

MADRAS.

—
1902.

இதன்விலை ரூப-6.

Shahajahan.

சிவசண்முகன் துணை.

சிற்றம்பலநாடிகள்

அருளிச்செய்த

திருச்செந்தூர்ச்

சுப்பிரமணியர் ஆகவல்.

காப்பு.

நந்துரலைவாயினண்ணியுலகேத்தவொ
ளார், செந்தூர்த் திருவாவல் செப்பவே-
னிந்துருள், செஞ்சடையான் யானைச்
சிரமுடையா னன்பிலிக, நெஞ்சடை
யான் பாத நினைந்து.

நூல்.

ஓமெனுந் தாரக வொண்பொருள் சிவனு
க், காமென மொழிந்தே யருட்குரு வா
னேன், பொற்புறு பொதிய வெற்புறுமு
னிக்கு, நற்பொருள் விளக்கு ஞான தே
சிகன், பொய்வழிச் சமணப் புலையு ணீ
க்கிச், சைவம் வளர்க்குஞ் சம்பந்த மூர்த்தி
முருகன் குமரன் மூவிரு முகன்மான்
மருகன் சிவனருண் னமந்தன் கந்தன்

மலைமகள் பாலன் வயங்கினர் வேலன்
 கலைபயில் புலவன் கார்த்தி கேயன்
 வளையொரு மருப்பு வாரண முகவற்
 கினையவன் குகன் மயிலேறும் பெருமாள்
 சூர சங்காரன் சுப்பிரமணியன்
 வீரருள் வீரன் விரைகமழ் கடம்பன்
 சேந்தன் வள்ளி தெய்வயானை
 கார்த்தன் செவ்வேள் காங்கேயன் சிலம்ப
 னாயிர நாமத் தையன் றுய்யன்
 சேயருட்கோமான் சேவற் றுவசன்
 வரங்கினர்களுரைப் பரங்கிரியுறையோன்
 மாவினம் விளங்கு மாவினன் குடியோ
 னந்து ரலைவாய்ச் செந்தூர்க் கடவுள்
 பாரகம் விளக்கு மேரகத் தமர்வோன்
 மாலய னிறைஞ்சஞ் சோலைமா மலையோ
 ன், குன்று தோறூட னன்றென மகிழ்ந்
 தோன், பாசக் கங்குற் பசையறப் பருகி
 நேசர்க் கின்ப நிறையொளி பரப்பித்
 திருவளர் செழும்பொற்செந்தாமறைக்கு
 மருவுமோர்சான்றாய் மலர்ந்தபொற்பத
 மு, நினைப்பொடு மறப்பு நீங்கிடு மதித.

மனைப்பர நாத மறையொலி யலம்பும்
 பாந்தளஞ் சடிசைப் பன்மணி யிழைத்த
 காந்து செஞ் சுடர்க்காற்கழற்பரி புரமுங்
 கண்குளிர் கனகக் கலின்கிடந் திலக்குங்
 கிண்கிணி யிசைக்குங் கினர்திரு வரையு
 ம், வட்டுடை வரிந்து தொட்டகூர் வா
 ளுங், கட்டுறு யோகப் பட்டிகைச் சிறப்
 பு, மிந்திர வில்லிரண் டெதிர்பொருத்
 துவபோற், சந்தரவாழி சூட்டு மங்குலியு
 மன்னிரு முகிலான் மணிதரு நிதிசேர்
 பன்னிரு கமல பாணியு மவற்றிற்
 சூலமும் வேலுந் துரோணமுஞ் சாமும்
 பாலமும் சூலிசமும் பரிசையும் வாளு
 மாழியு மமுவு மபயமும் வரதமுஞ்
 சூழுமுன் கைக கிலங்குபொற் கடகமு
 மந்தரந் தமுவும் வாசகி யன்ன
 சந்தத மொயம்பு தழைத்த சேயூரமும்
 பரிதி மண்டலம்போற்பதக்க முத்தாரந்
 தருசரப் பணிக டயங்கு பூண்மார்பு
 மட்டிகை பணினல் லக்கிருங் குவளை
 வீட்டொளி விரிக்கும் வியன் சந்தரமு

மூவீரு திங்கண் முதிர்ந்த பூரணம்போ
 ன், மேவு சண்முகங்கள் விளங்குநற்பொ
 லிவு, முளரிமுந் நான்கு மூவீரு குமுதம்
 வளர்மதியுதயத் திடைவளர்ந் தனபோன்
 முகந்தொறுங் கருணை யுகந்தகண் களு
 ள்சீ, ருகந்த பொற்குதலை யொழுசுவாய்
 வனப்புந், தொட்ட பொற்குழைக கேக்கு
 குண்டலமுஞ், சுட்டியுறுதவி விட்டவெ
 ண்ணீறு, மன்னிருமகளிர் மாட்டலால்
 வணங்காச், சென்னி சேர்ந்தொளிருஞ்
 சேகரச் சிறப்பு, மகபதிமகளும் வள்ளிய
 ந் திருவுஞ், சுகமணஞ் சூட்டிந் தொங்க
 லுங்கடம்புங், கோதை சூழன்றோர் கொ
 ல்கையாற்புக, மேதமில் சுகந்த லேபன
 ப்பூச்சு, மரகதப் பொருப்பும் வயிரவான்
 பொருப்பு, நிரல்வல மிடமார் நெடிய
 பொற்கிரிபோ, லகிலமுமீன்ற வன்னை ய
 ரிருவர், மகிழ்வுற வீருபான் மன்னிவாழ்ந்
 திருப்ப, பன்னிறந்தளிர்க்கும் பச்சைவா
 ன்கிரிமேற், றுன்னிரு கோடி சூரிய ருதி
 த்தாய், கவரவரச்ச மடுதிறன் மயூரக்

குரகத் மேறிக் குலவு காட்சியுங்
 கரந்தெனையாளுங்கருணையாற்புவிமேற்
 சரந்தரு மானிடச் சட்டை சாத்தி
 யழியா வொளிவந் தழியா மொழியை
 வழியா மொழிய வந்தனங் குருவா
 யாணவக் கடற்கு ளலைபடு துரும்பும்
 பூணுறு மாயைப் புலிவாய்ப் பசுவங்
 கருமச் சூறைக் காற்றுறு சருகுந்
 தருமிச் சழலைச் சார்ந்திடு மெளியநின்
 வருத்தங் குறித்து வருந்தே லுனக்குத்
 திருத்தகு முணர்வு செப்பவேண்டி
 வந்தன முத்தி வழங்குது மென்றூ
 னந்தநன் மொழிகேட்டன்பொடுந் துதி
 த்தேன், கற்பக வனம்போற் கமழ்பூங்கா
 வீற், பொற்புறவிளங்கும் பொலன்மணிக்
 கனகப், பன்னகசாலையுட்பதுமபீடிகை
 மேற், றன்னுபூந் தருக்கள் சூழ்கற்பகம்
 போற், சங்க மீனாப்பட்டயங்குவெண் ம
 திபோ, லங்கைகூப்பி யடியார்கின்றேத்த
 வினிதெழுந் தருளி யென்முக நோக்கிப்
 புனித நீராடப் போகென மொழிந்தா

னீரிடை மூழ்கி நெடுங்கலை யணிந்து
 சார்தலு மோமச் சடங்குக ளியற்றி
 வெண்ணீ றணிந்து விதியெழுத் தஞ்சுந்
 தெண்ணீர் மையினிற் செவியிற் புகட்டி
 யறுகெரு வுடன்கை யள்ளுநீ ருடனென்
 மறுகுட லாவி வான்பொருள் கொண்டா
 ன், பரவுசஞ் சிதநம் பார்வையா லொழிந்
 த, விரவுமுற் பவங்கள் வினையுடம் பளவி
 லத்த னருண்மே லாகா மியங்கள்
 பற்றில னினது பண்புபோ லிருந்த
 நம்பெரு வடிவை நாடுகென் றருளித்
 தம்பொற் கரமல ரென்றலை தீண்டி
 முழுநிலம் புரப்ப முடிசூட் டிவபோற்
 செழுமணிப்பதமென்சிரமிசைப் பொரு
 த்தி, பாத தீர்த்தம் பரிகல சேட
 மாதரக் குழலிக் கன்னைபோ லருத்திக்
 குருபதம் பணிதல் குஞ்சா முகனைக்
 கருதல் சங்கற்பங் கங்கையின் பூசை
 திருந்து முத்திரைக டிக்குபந் தனநீ
 டருந்துயர் நீக்கு மந்திர சந்தி
 தத்துவத் திரயந் தாளத் திரயஞ்

சுத்தா சமனந் தொடுமிடந் தொடுகை
 காமுட னங்கங் கருதிடு நியாசம்
 விரவு தருப்பணம் விளங்கு நீறணிகை
 யஞ்செழுத் தோதி யாதவற் பணிதல்
 விஞ்சு மாகமத்து விதிமுறை முடித்துப்
 பண்டையோர் நம்மைப்பரவுசொற்பாட
 ல்,கொண்டீ துதிகள் கூறெனவிளம்பிப்
 பத்திகூர் விரதம் பயின்றிடி னாலாஞ்
 சத்தினி பாதந் தருமெனப் பகர்ந்தா
 னன்னமிட்டெ வர்க்கு மரும்பசிதீர்த்துப்
 பன்னருஞ்சாலேப்படித்துறைத்தடாகம்
 வந்தா ரருந்தும் வாசகீர்ப் பந்தர்
 நந்தா வனங்க ணலம்பெற வமைத்தே
 யீங்கிவை முதலா வெண்ணூன் கறமுந்
 தீங்கிலா வண்ணஞ் செய்கென மொழிந்
 தான், காலையிலெழுந்து கடிமலர்பறித்து
 மாலிகை தொடுத்து மதிமுடிக் கடவுட்
 பூசனைக் குதவி புனிதவா லயத்தின்
 வாசல் விளக்கிட் டலகொடு மெழுதிட்
 டாறுகா லமுஞ்சென் ரறன்பதமிறைஞ்சி
 யேறுளானடியார்க் கேவல்பூண்டொழுக

வித்திற முதலா வியற்றுதல் சரியை
 சுத்தசர் லோக்கியந் துய்க்குமென்றிசை
 த்தான், பொய்வகை நீக்கிப் பூத முதலா
 வைவகைச் சுத்தி மெய்வகை யினக்கி
 மணம் பொலிகந்த வர்க்கமா மலர்க
 ளிணங்குநற் றூப மெழில்சுலாந் தீபந்
 தருரை வேத்தியந் தாம்பூல முதலாய்
 வருமுப சார வகைபல வியற்றி
 யகந்தவிருன த்தோடகம்புற மிறைஞ்சிச்
 சுருக்கின ரங்கித் தொடிகடன் முடித்துப்
 போற்றுறு மிலிக்க பூசனைக் கிரியை
 சாற்று சாமீப்பியந் தருமெனப் பகர்ந்தா
 ன், கட்டளை கப்பணங் கட்டளையிட்டித்
 தட்டுறு மலந்தீர் சாதன மொழிந்து
 கடுக்கொலைவெறும்பொய்களவுகட்காம
 ம், படும்பெயர் பஞ்சு பாதசந் தீர்த்துக்
 காமங் கோபங் கசடுறு முலோபந்
 தீமன மோகஞ் சேர்மத மாச்சரிய
 மீண்டிவை முதலா வெண்ணில் பாவம்
 பூண்டன வொழியப் புந்திதந் தருளி
 னன்னுகீ ழரணி வருத்தமி லுணர்வாய்ப்

பின்னுமே லரணிப் பிரணவ மாகக்
 கடையவே ஞானக் கனலெழு மென்றே
 தடைபடாப் பாச தகனஞ் செய்தா
 னருளெ னுந்தலத்திலறிந் துகான்மடக்கி
 யிருளறவிருக்கு மியற்கையும்விண்டான்
 பன்னிரண்டங்குலம் பறிந்திடும்பிராண
 ன், பின்னதி னுன்கும் பிரிந்துபோ மத
 னை, வாயுளுங் குறைந்திடாக்கையுந் த
 ளர்ந்து, சாயுமென்றுரைத்துச்சாகாதிரு
 க்க, நாடியோர் பத்து நாடி நாடிகன்புக்
 கோடிய வாயு வொருபதுந் தேர்ந்து
 சொன்ன நாடிகளிற் சுழுமுனை நடுவா
 மின்னதின் பக்கத் திடைபிங் கலையா
 மக்கினி திங்க ளாதவன் கலைகள்
 புக்கமுச் சரமும் போய்மீண் டியங்கு
 மூலகுண் டலியா முரகமூச் செறிந்து
 வாலது மேல்கீழ் மண்டல மிட்டிப்
 படந்தனைச் சுருக்கிப் படுத்தறங் குவது
 நடந்துமே னைக்கி ஞானவீ டளிக்கு
 மண்டல மூன்று மருவுதுண் புகவக்
 குண்டலி யெழுப்புங்கொள்கைய்தென்

ருன், முன்னதி ரேசக முப்பத் திரண்டு
 பின்னது பூரகம் பேசமீ ரெட்டுக்
 கும்பக நாலோ டறுபதாந் கூறுந்
 தம்பமாத் திரையின் றன்மையு முணர்த்
 தி, மூலமே முதலா முடிநடு வச்சிப்
 பாலள விணுநீன் படுதுளை நோக்கி
 மூலாதா ரத்தின் முச்சுழிச் சுடரை
 மேலாதா ரத்தின் மெல்வெனத் தூண்டி
 யிருவழிக் காலு மொருவழி நடத்திக்
 கருவழி யடைத்துக் கமலமா றுருவிப்
 பன்னிரண் டந்தம் பரிதியு மதியு
 மன்னிபொன்றானவண்ணமுந்தெரிந்து
 கமடமைந்தடக்குங்கருத்தெனப்பொறி
 யின், மமதைக ளடக்கி மனோலய மாக்கி
 மூலக் கனலான் முழுமதியுருக்கிப்
 பாலைப் பருகும் பண்பு தக்தருளி
 யிட்ட காமிபமு மெண்ணெண் கலையு
 மட்டமா சித்தியு மன்புறக் கொடுத்துப்
 பன்னிரு பகழியும் பறவா வண்ண
 மென்னுளே நிறுத்து மியற்கையும்வீண்
 டான், மூலமே முதலா மூலிரு தலத்தின்

கோலமும் பூதக் குறிகளு மதன்பா
 லைம்பதோ டொன்றா மகூர விதமும்
 பொன்பொலி கமலப் பூவிரு மூன்றுந்
 தாரக வெழுத்துஞ் சார்பெழுத் தஞ்சும்
 வாரண முகவன் மலரோன் றிருமால்
 வருத்தமி லுருத்திரன் மகேஸ்வரன் சதா
 சிவ, னுருத்தெளிந் திடநம் முருவேயாகு
 ம், மாறு மாமுகத் தமர்ந்தது யிதுவே
 வேறிலை யென்று மெய்ம்மொழி செப்பி
 யிலங்குமாயிரத்தெட்டி தழ்த்தாமரைமே
 ற், றுலங்கிடு நடனச் சோதியுக் காட்டி
 யிருபத் தோரா யிரத்தறு நூறாய்
 மருவிநா டோறும் வளர் சுவாசத்தைச்
 சங்குன வாங்கிச் சமணுறக் கும்பித்
 தங்குன நெழுப்பும் சபையு மருளிப்
 பொருளரு ளான்மாப் பொருந்திடுந் தி
 ரோதை, மருவிரு மலமாய் வயங்குமஞ்
 செழுத்திற், றிரோதையுமலமுந்தீர்த்தத
 னிடத்தில், வரோதைய மான வாசியை
 நிறுவீ, வளம்பொலி சிவாயவாசியென்று
 ளத்தில், விளம்புகநின்னை விளக்குமான

ந்த, முத்தியஞ்செழுத்து மொழிந்தனமி
 தனைச், சித்த சாந்தியினிற் செப்பென
 மொழிந்தான், வாசிவா வென்ன வழங்கு
 மூன்றெழுத்தும், பேசுதன்முதிர்ந்தபே
 றெனமொழிந்தா, னின்பமாம்வாசியெ
 ன்னு மீரொழுத்தி, லன்புறு மகிமை யதி
 சய மென்றான், சீயெழுத் தொன்றே சிந்
 தையிற் கருதத், தூயநற் சுடராய்த் தோ
 ன்றுவை யென்றான், வீந்துவு நாசமு
 மேலிய வெளியிற், சிந்தையை நிறுவிச்
 சிவன்வடி வாசித், தாக்குவை மூல நோ
 க்குவை யதீதம், போக்குவை பிறவி யா
 க்குவை யின்பெனத், தராப்புகு நார்
 போற் சமனுற நிற்கு, மிராப்பக லற்ற
 விடத்தே யிருத்தி, நலம்படர் சோதி
 நடனகுஞ் சித்தத்தாட், சிலம்பொலி கே
 ட்குந் திறம்பா லித்தான், மயற்பொறி
 புலன்வாய் மனம்புகு நனவி, வியற்றிடு
 தவங்க ளியமநிட் டையதாஞ்
 சார்பொறி விடுத்த சாக்கிரக் கனவு
 சேர்தரு கருத்தாற் செய்தவ நியம

நீங்காக் கரண நீங்கவே நனவீற்
 றுங்காத் தூக்கச் சமுத்தி யாசனமா
 மறிந்து தொண்ணூறு மாறும் வேருக்கிப்
 பிறிந்துதற் கண்டு பிரமமே தானாய்
 சாதனம் விடுத்த சாக்கிர தூரியம்
 பேதமற் றிருக்கை பிராண யாமஞ்
 சான்றுசாக்கிரம் போய்த் தானிருந்தமை
 யுந், தோன்றிடா துலகைச்சமுற்றுங்காள்
 போற், பறந்திடுங்காலாற்பரமறந்தளவீற்
 பிறந்திடு மதீதம் பிரத்தியா காரம் •
 வானெனு மகண்ட வடிவுகண் டெக்குந்
 தானென் றிருக்கை தாரணை யாகுங்
 காட்சிகளனை த்துக் கண்ண தாய்வினங்கி
 யாட்சியி னமைந்த ததுவே தியானந்
 தற்பதந் தொம்பதஞ் சார்ந்திடு முபாதி
 கற்பனை தீரக் கண்டசிற் பதமாஞ்
 சச்சிதா னந்த சமரச நிலைதேர்ந்
 துற்றசிற் பதம்பெற் றுலக்குதல் சமாதி
 மன்னிடு சாம மறையுப றிடதஞ்
 சொன்னவாக்கியத்தின் றெருகையிதேளுா
 ன, யோர்கவெட்டங்க முண்மைநீ யுணர் தி

யேகசாரூப்யமிதுவெனமொழிந்தான்
 சரியைகிரியைதருக்கமாயோகஞ் [து
 சுருதியின் முறையே தொடங்கியவனைத்
 நானெனும் போத நாட்டமே யன்றி
 யீனமி லுணர்வுக் கின்பங் காணே
 னென்று நான்வினவி யிறைஞ்சலு நகை
 த்து, நன்றென மொழிவான் ஞானமுரை
 க்கிற், பாச ஞானம் பகர்பசு ஞான
 மீசஞான மென்ன மூன் றுளவா
 மதுகேள் பாச மாவ தாணவ
 மதிமயற் கன்ம மாயை யிரண்டுந்
 தெருமரல் காட்டுங்கருமமுந் திரோதை
 யு, மருவிடும் பஞ்ச மலங்கா ணிதனை
 யாசென வுணரா தகமென வீருக்கை
 பாச ஞானப் பண்பது வாசுந்
 தரும்பசு ஞானஞ் சாற்றுதுங்கேண்மின்
 வரும்பவ மூட்டி மலமைந் தவற்றி
 னுணவ மொன்று மகலா மையினுற்
 காணுறு விகடக் கருவிக டர்ந்து
 தன்னை யுணர்ந்து தானே பிரம
 மென்னக் கருதி யிருப்ப தாகும்

பதிஞா னத்தைப் பகருது மகங்கூர்
 மதிஞா னத்தால் வரும்பவ மொழியா
 தாகையா லருள்புக் காணவமொழிந்திட்
 டேகமா யின்பத் தெய்துவ தாகுந்
 சத்து வழமுதுஞ் சடமுனைக் காண
 தித்தைநீ நடத்தற் கிறைவனே வல்லை
 வறிவனு மல்லை யறியா னல்லை
 செறியருள்காட்டத்தேர்ந்துகாண்பவனீ
 யாது சார்ந்திடினும் யானது வென்னும்
 போதநின் றுணர்வு புகன் றிடிற் சிறிதா
 மறைத்திடு மூல மலத்தினுற் பாசச்
 சிறைக்குளே கிடந்து தேகநா னென்று
 வல்வினை புரிந்து மயக்கினை யந்தத்
 தொல்வினைப்பயன்கள் சூட்டின மிப்பா
 லிருவினை யொப்பு மலபரி பாகந்
 திருவருள் பதிக்கத் தேடிவந் தனம்யா
 மேவொரு மலத்து விஞ்ஞா னகலருக்
 கோவறுமுத்தி யுணர்வினின் றளிப்போ
 ம், பெருகிரு மலங்கொள் பிரளயா கலர்
 க்கு, மருவுநன் மூர்த்தி வடிவுகொண்டரு
 ள்வோ, மும்மல முடைய சகலனீ மொழி

னம்மல நீக்கி யாட்கொண் டருள
 மாணைக் காட்டி மான்பிடிப் பவர்போன்
 மாணிட வடிவாய் வந்தனந் தெண்ணீர்
 மீனது போல விழியுற நோக்கி
 யானதோர் கமடம் போலகத் துன்னிப்
 பறவை போலப் பரிசஞ் செய்து
 திறமிகு முன்னூற் றெளிவுரை பகர்ந்து
 பக்குவத் தடைவே பாலித் தருணி
 புக்கிட வேண்டிப் போந்ததென் றிசைத்
 தான், பல்பலசமயப்பகுதிசேர் நிலையுஞ்
 சொல்வகை மறப்புந் துகளறமொழிந்தா
 ன், றெய்வஞ் சிவமே சிவனருள் சமயஞ்
 சைவஞ் சிவத்தொடு சம்பந்த மென்றான்
 பூதம் பழித்துப் பொறியற வுணர்த்தி
 வாதமாங் கரண வல்லப நீக்கி
 பித்துறுங் கலாதிப் பிணக்கற விடுத்துச்
 சுத்த தத்துவந் தூடண மாக்கி
 முப்பது முப்பது முப்பதோ டாரெனச்
 செப்புங் கருவிகள் சேரா தகற்றித்
 துன்னிடு மத்துவா சோதனை கண்டு
 தன்னை யுணர்ந்து தனித்திரு ணீக்கி

யாமா முலக மனைத்தினுஞ் சாகழி
 நாமே யென்னு ஞானமுங் கடந்திட்
 டண்ட பிண்டம் யாவுந் தோன்று
 துண்டெனு முணர்வூ றெக்கமும் விட்டு
 விசுவக் கிராசம் வீறுப சாந்த
 மசிபதங் குறிக்கு மாசையுந் தீர்த்துக்
 கால்புகா விடத்திற் கறங்காத் தீபமு
 மேல்விசை தீர்ந்து வீழ்ந்த பம்பரமுஞ்
 சித்திர வடிவுந் திரைதீர் புனலு
 மொத்தவந் நீலைசார்ந் தொளியரு ணோக்
 கி, யென்செய லேது மில்லையென் றெ
 ய்து, தன்செய ணோக்கிச்சார்கென மொ
 ழிந்தான், சும்மா விருக்கச் சொன்ன
 தோர் வார்த்தை, யம்மா வதிசய மாருட
 ன் புகல்வேன், கரைசேர்த் தருள்வான்
 கருணையை நோக்கி, யிரைதேர் கொக்
 கொத் தேசற விருந்தே, னென்செய லக
 ன்றேன் யானறவீசன், நன்செய னடக்
 குந் தன்மையுங் கண்டே, னுத்துயி கத்
 தோ டடைதரு பௌதிகம், போற்று
 தெய் விகமிவை புரிவதுங் கண்டேன்

கடி திருச்செந்தூர்கவல்.

புலக்கணக் கதவு பூட்டினேன் சிந்தை
யலக்கண் டூர்ந்த வறிவையுங் கண்டேன்
பொறிபுலன் கரணம் பொருந்திடுங்கலா
தி, யறி கருவிகள் போ யடங்கிடக் கண்
டேன், ருழுமென் னிழப்பிற் றயங்குறு
விளக்கிற், சூழுறு மொளிபோற் றுலங்
குதல் கண்டேன், பஞ்சவருணப் படாம்
விரித்ததுபோல், விஞ்சபல் சோதி விள
ங்கிடக் கண்டேன், சித்திர படத்திற்சே
ர்பல வடிவ, மொத்த வனேக மொளிக்கு
ளே கண்டேன், பஞ்ச மூர்த்திகளும் பஞ்
ச சத்திகளும், விஞ்சைபோ லொளிக்கு
ள் வெளிப்படக் கண்டேன், மண்ணெ
டுங் கடம்போல் வரைமா திரங்க, னெ
ண்ணில் புவனமு மென்னுளே கண்டே,
னெழுவகைத் தோற்றத் தியைந்தபல்லு
யிரும், வழுவறச் சோதிவானிடைக் கண்
டேன், தன்னுளே சகமுஞ் சகத்துளே
யானும், பின்னமற் றிருக்கும் பெற்றியுங்
கண்டேன், பளிங்கு போலப் படரொளி
விந்து, விளங்குவெண் மதிபோல் வெ

ளிப்படக் கண்டேன், பரிதி போலப்பட
 மொளி தோன்றி, யொருபது நாத மொ
 லிக்கவுங் கண்டே, னக்கினி போலுமன
 ந்தமீன் போலுந், தக்கபே மொளியாய்ச்
 சராசர மனை த்தும், புரந்தரு ளகண்ட பூ
 ரணமாகிப், பரந்தசெஞ் சுடரைப் பரை
 யெனக் கண்டே, னருட்பரை யொளிக்
 கு ளமுந்து மந்நேர, முருக்கமுங் கண்
 ணீ ரொழுக்கமுந் திகைப்புங், கம்பமும்
 புளகமுங் களிப்புட நகையுஞ், சிம்புள்
 போல் வலியுஞ் சித்தியுங் கண்டேன்
 மேலுள வீஞ்சை வீதிநெறி வீடித்த
 பாலனுன் மத்தன் பக்குவங் கண்டே
 னோங்கும் பரைக்கு ளுள்ளொளி யாகித்
 தேங்கு மானந்தச் செழுஞ்சுடர் கண்டே
 ளுள்ளொளிக் குவமை யொன்றுங் கா
 ணேன், விள்ளவுந் தரமோ மீயிசை விள
 ங்கித், தெளிபடுஞ் சுடரைச் சிவமென்
 றுணர்ந்து, களிபடி ஞானக் கண்ணினுந்
 கண்டேன், பார்த்திடி மென்னைப் பசை
 யற வீழுங்க, வார்த்ததில் வீழ்ந்துற் றுண

ந்த மானேன், றன்னைத் தந்தா னென்
 னைக் கவர்ந்தான், பின்னைப் பெறுமோ
 ர் பேற்றையுங் காணேன்
 சயம்பிர காசஞ் சொரூபா னந்த
 மியம்புதற் கரிதா மின்பப் பெருக்கந்
 தாடலை போலுங் காறலை போலுங்
 கூடலை யென்றாற் கூறவும் படுமோ
 பேய்பிடி யுண்டான் பெற்றி போலச்
 சாய்படு கருவிச் சங்கமு நானும்
 பகலோன் வெயிலிற் பாயிருள் விண்மீன்
 சகசமாய்க்கலந்த தன்மையும் பெற்றேன்
 காந்த மிரும்புங் கனல்படு மிரும்பும்
 வேய்ந்தவிக் தனமும் வெந்நீ ரிருப்புங்
 குளிகைபோன் மதுரங் கொண்ட நாவெ
 ன்னத், தளிவிடா தென்னைத் தடுத்தாட்
 கொண்டான், விண்டேன் பிறப்பை வே
 தாகமத்தோர், சண்டைதீர்ந்து சமரசமா
 னேன், றிருமலி செந்தூர்ச்சேவற் பெரு
 மா, னிருமலஞான நிகழ்த்தியாட்கொண்
 ட, திவ்வணந் தமியேற் கிருநிலப் பரப்பி
 னவ்வவர்க் களிக்கு மருணெறி யுணரே

னுகையா விந்த வருள்பெறல் வேண்டி
 னுகையாற்றிருச்செந்தூரிடத்தேகிக்
 குமரவேள் சுரணங் குறித்துமா தவத்தீர்
 நிமலமெய்ஞ் ஞான நீவீரும் பெறுவீ
 ருத்தம ராவீ ருண்மையீ தென்று
 சிற்றம் பலவன் செய்யுளாற் புகன்றான்
 கருத்துற விதனைக் கற்போர்கேட்போர்
 திருத்தகு மன்பாற் றினந்தொறுந் துதி
 ப்போர், பெறும்பலனிதனைப் பேசுதுங்
 கேண்மி, னுறும்பலன் வேண்டு முலகத்
 தோரே, பாவந் தீரும் பார்மிகு தரும்
 மேவிளம் பிறைபோன் மேன்மேல் வள
 ருந், துஷ்ட தேவதைக டொட்டதும் வ
 ஞ்ச, ரிட்ட பில்லி யிடர்களுந் தீரும்
 வாதம் பித்தம் வலிபடுங் காசஞ்
 சீதம் வெதுப்புத் தீரா நோய்கள்
 வேதனை மிகுந்த வியாதிக ளெல்லா
 மாதவற் கண்ட பனிபோ லகலுஞ்
 சாகா வரமுந் தந்திடு முடம்பிற்
 போகாப் பீடை போக்கி ரகழிக்கும்
 வறுமை நீங்கும் வாழ்வுண் டாகுஞ்

௨௨ திருச்செந்தூர்கவல்.

செறிதருமஷ்டமாசித்தியுங்கொடுக்குஞ்
சரியை கிரியை சார்ந்திடுமியோகந்
தெரிதரு ஞானமுஞ் செறிந்து வாழ்குவ
[ரோ.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருச்செந்தூர் அகவல்

முற்றிற்று.

தவிநேரிசைவேன்பா.

குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்
தடிந்தாய், புன்றலைய பூதப்பொரு படை
யா-யென்று, மினையா யழகியா யேறா
ர்ந் தானேறே, யுனையாயென் னுள்ளத்
துறை.

குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர்
செய்ததுவு, மன்றங் கமாரிடர் தீர்த்த
துவு-மின்றென்னைக், தைவிடா கின்றது
வுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு, மெய்வி
டா வீரன் கைவேல்.

வீரவே றுரைவேல் விண்ணோர் சிறை
மீட்ட, தீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவே
ல் - வாரி, குளித்தவேல் கொற்றவேல்
சூர்மார்புங் குன்றுந், தொனைத்தவே லு
ண்டே துணை.

இன்ன மொருகா லெனதிடும்பைக்
குன்றுக்குக், கொன்ன வில்வேற் சூர்த
டிந்த கொற்றவா - முன்னம், பனிவேய்
நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட, த
னிவேலை வாங்கத் தரும்.

உச துனிநேரிசைவெண்பா.

உன்னை யொழிய வொருவரையு நம்
புகிலேன், பின்னை யொருவரையான் பி
ன்செல்லேன் - பன்னிருகைக், கோலப்
பா வாளுர் கொடியவினை தீர்த்தரு
ளும், வேலப்பா செந்தில் வாழ்வே.

அஞ்ச முகந்தோன்றி லாறுமுகந்தோ
ன்றும், வெஞ்சமரந் தோன்றில் வேரூ
ன்று-நெஞ்சி, லொருகா னினைக்கி விரு
காலுந் தோன்று, முருகாவென் றேது
வார் முன்.

முருகவென செந்தின் முதல்வனை மா
யோன், மருகனை யீசன் மகனை - யொ
ருகைமுகன், நம்பியே நின்னுடைய த
ண்டைக்கா லெப்பொழுதும், நம்பியே
கைதொழுவே னன்.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

முருகன் துணை.

காசியிலெழுந்தருளியிருந்த

தருமபுர ஆதினத்துச்

சிவஞானதேசிகர்

அருளிச்செய்த

வயித்தீஸ்வரன்கோவில்

முத்துக்குமாரசுவாமி

நீருவருட்பா.

—o—o—o—

ஆசிரியவிருத்தம்.

மதிவதன மாடவீரு காதினவரத்ந ம
ணி மகரகுண்டலமாடநாண், மலர்புண்
டரீக விழியாடவருளாட மனமகிழ்மந்த
காசமாடக், கதிருதய மாயிரங் கோடி
யெனவேயிலகு காருண்ய மேனியாடக்,
கனவச்சரபுய வலயமாட வண்டாடக் கட
ப்பமலர் மாலையாட, விதமணியிழைத்த
பரி புரமாடுசரணுர விந்தங்குளாட நீன்

உ முத்துக்குமாரசுவாமிதிருவருட்பா.

கை, வெற்றிவே லாட மயிலாட வென்
கண்முனி வினையாட வோடி வருவாய்,
முதுமறைகளாகம முழங்குபுள்ளாரனே
முக்கட்குருக்கள் குருவே, முத்தர் குரு
வேயோக சித்தர்குருவேபால முத்துக்
குமாரகுருவே. (க)

பொன்னெடிக் குன்றே யனந்த சந்த்
ரோதயம் போலவரு ஞான வொளியே,
பொய்யிருளை நீக்கியிடு மெய்யிரவி யுத
யமே பூரணனந்த சுகமே, யன்னையினு
மன்புடிகு மன்புருவ மேயிருவ ரறிவரிய
வொருபிரமமே, யருமருந்தே யமுதசல
தியே யடியாரறிந்த கருகூலமே யென்,
றுன்னையே பாடிநின் றாடியிரு கண்ணி
னீரோட ரோமஞ் சிலிர்ப்ப, வுள்ளக் க
ரைந்துருக வடியனே ணுனந்த வுல்லாச
மாவதென்றே, முன்னைவினை தீர்த்தரு
ளு மன்னனே புள்ளாரின் முக்கட்குருக்
கள் குருவே, முத்தர் குருவேயோக சித்
தர்குருவேபால முத்துக்குமாரசுருவே.

முத்துக்குமாரசுவாமிதிருவருட்பா. ௩

அடியருள மண்டபமு மையர்செஞ்ச
டிலமு மன்னையர்க ளிருவர்வயிறு, மம்பு
யாசனன் விழியு மிந்திராதிபர் தலையு ம
ருமறை யனந்தமுகமும், படியுண்ட மா
ல்புயமு நெடியமயின் முதுகும் பரங்கு
ன்றுபழனிசெந்தூர், பலதலமு மெந்நே
ரம் வினையாடு முனதுபய பரிபுரபதாம்
புயங்கள், குடிகொண்ட வஞ்சகம் பொ
ய்கபட நாடகங் கொலைகள்வு காமமெல்
லாக், கொள்ளைகொளு மென்னுடைய
கள்ளவிதயத்துலே கூசாமலென்று வரு
மோ, முடியினு லமரர்கள் வணங்கு புள்
ளானே முக்கட்குருக்கள் குருவே, முத்
தர் குருவேயோக சித்தர் குருவேபால
முத்துக்குமாரகுருவே. (௧)

அன்னைசொற் கொருசெவி யையர்
சொற் கொருசெவி யம்மான்றுதிக்கொ
ருசெவி, யானைசொற் கொருசெவி வீரர்
சொற் கொருசெவி யயன்றுதிக்கொரு
செவிவீணார், மன்னர்சொற் கொரு
செவி வள்ளிசொற் கொருசெவி வான்

சு முத்துக்குமாரசுவாமிதிருவருட்பா.

வனிதைசொற் கொருசெவி, மறைதுதி
க்கொருசெவியடியர்சொற்கொருசெவி
வல்லசுரர்சொற் கொருசெவி, பன்னிர
ண்டுங் கொடித் தென்சொல் கேளாமற்
பராமுகம தாயிருந்தாற், பாவியேன் மெ
விவுகுறையெவர்செவியி லேற்றிப் படுந்
துயர்களைந்து கொள்வேன், முன்னம
றை நாலும்வந் துன்னுபுன் னூரனே மு
க்கட்குருக்கள் குருவே, முத்தர் குருவே
யோக சித்தர் குருவேபால முத்துக்கு
மார குருவே. (ச)

உன்புவன மென்புவன முன்வடிவ
மென்வடிவ முன்பொறிக ளெனதுபொ
றிக, ஞன்கரண மென்கரண முன்மொ
ழிக ளென்மொழிக ஞன்விடய மென்
விடய, மென்றன்பினுட னின்றெனையு
னன்பர்பெறு மின்பவடிவாக வருளேக
முதலே, யண்டருறை யண்டநவ கண்ட
மு முவந்தருளு மம்பிகைத்ரியம்பக ரிரு
ந், தின்பவமுதே வருக வெங்கள்மகனே
வருக வெங்களுயிரே வருகவிக்,கெங்கள்

முத்துக்குமாரசுவாமிதிருவருட்பா. ௫

தன்மேவருக வெங்களரசேவருக வெங்கண்மணி வருகவெனவே, முன்புவந் தவருடன் விளையாடி புள்ளூர முக்கட்குருக்கள் குருவே, முத்தர் குருவேயோக சித்தர் குருவேபால முத்துக்குமார குருவே. (௫)

சந்திர னிதென்னவும் பெற்றதா யென்னவுந் தையையாடி குலிரீந்தமுகமுந், தழைந்ததிரு வருண்மழை பொழிந்து மலவெப்பந் தணிக் குங்குருபைப்பார்னிவயு, மந்தமிலாச் சச்சி தானந்தமாம் வடிவு மழுகொழுசு புன்சிரிப்பு, மத்தந் தரித்தி டிசின் முத்திரையு றின்றில கருட்குரவ னாகியிங்கே, வந்திருந் துன்னடியை யென்முடியில் வைத்துலக வாதனையெலா மிறக்க, மாளாத பேரின்ப வாரியினில் வாழவருள் வாலாம்பிகைக்கு மகனே, முந்தி ராமன்பணிய வந்துபுள் ளூரில், வாழ் முக்கட்குருக்கள் குருவே, முத்தர் குருவேயோக சித்தர் குருவேபால முத்துக்குமார குருவே. (௬)

க முத்துக்குமாரசுவாயீ திருவருட்பா.

அருவங்க ணுலன்றி யருவங்க ணுல
ன்றி யருவருவ மானதன்றி, யன்புபகி
ரண்டநவ கண்டங்க ளன்றிமே லழியாத
கரணமன்றி, யருவங்க ளன்றி யாங்குள
போகமன்றி யயிர்தங்கு முடலங்களன்
றி, வுளதன்றி யிலதன்றி யுட்புறம் பன்
றிமே லுண்டாகி யழிவதன்றி, நிருமல
நிராதாந நிற்குண சிதாகாச நித்தியசக
சானந்தமா, நின்சரணையே நினைவதல்
லரம லென்மன நினைக்குமொரு பொரு
ள் வேறிலை, முருகுவீரி சோலைமலர் பெ
ருகுபுள் ளூரில்வாழ் முக்கட்குருக்கள்
குருவே, முத்தர் குருவேயோக சித்தர்
குருவேபால முத்துக்குமார குருவே. ()

உருவங் கணலுநீ யருவங் கணலுநீ யு
பயமொன் றானதுவுநீ, யுலகங்க ளெங்
கும்வரு கரணங்கள் யாவுநீ யருவங்க ளெ
ல்லாமுநீ, வருபெரிய போகங்கள் யாவு
நீ மண்ணுநீ வாரிமுத லொண்புனலுநீ,
வடவைமுத லனலுநீ வாயுநீ வாணுநீ மதி

முத்துக்குமாரசுவாமிதிருவருட்பா. எ
யுநீ மார்த்தாண்டனீ, யருவங்க ளாமு
யீர்கள் யாவுநீ யின்பதுன் பாவதுவுநீ யெ
ன்பதை, யடியனெந் நேரமுங் கண்டுக
ண் டெல்லாச வானந்தமாவ தென்றோ,
முருக சரவணபவா பெரியபுள் ளூரனே
முக்கட்குருக்கள் குருவே, முத்தர் குரு
வேயோக சித்தர் குருவேபால முத்துக்
குமார குருவே. (அ)

பாகம்வரு நிமிடத்தி ல்கிலசக மெல்
லாம் படைத்துத் திதித்தழித்துப், பூ
மசக சானந்த சலதிவினே யாடவிடு பர
மசிவமா முன்னேநா, னேகதேசத்தி லய
னேப் புடைத்துப் படைத்தெதிர் சூரபத்
மனைக் கொன், நிந்த்ராதி யோரை ரட்
சித் திருந்தாயென் றியம்புவது பெரிய
புகழோ, மாகமுறை தேவர்க்கு மனிதர்
க்கு முனிவர்க்கு மண்ணுண்டையா நீற்
றினால், வறுமையொடு தேகத்தில் வரு
பிணிக ளெல்லாமு மரண சன்னங்களா
கு, மோகநோயுந் தவீர வருளுதவு புள்
ளூர முக்கட்குருக்கள் குருவே, முத்தர்

அ முத்துக்குமாரசுவாமி திருவருட்பா.

குருவேயோக சித்தர் குருவேபால முத்
துக்குமார குருவே. (க)

எள்ளளவி லாயிரத் தொன்றளவு பத்
தியுன் னிணையடியில் வைத்தபேர்கட்,
கிந்த்ராதி பதமுமுயர் சந்த்ர சூரியர்பத
மு மிமையவர்க ளரியபதமுந், தெள்ளு
புகழ் நான்முகக் கடவுள்பத முந்நெடிய
செங்கண்மாஸ்பதமு மெல்லாச், செல்வ
மும் வருமென்று சொல்லவுங் கேட்டுமு
வ் றிருவடிக் கன்பிலாத, கள்ள மானிட
ரை யொருகாசும் பெருதசீக் கந்தையெ
ன்றே வீட்டுநான், கற்றமெய் யடியவர்
கன் குற்றேவல் செய்யக் கடாக்கும்வைத்
தருள்வேலவா, முள்ளுடைய தாண்மு
ளரிகள்ளுதவு புள்ளூரமுக்கட் குருக்கள்
குருவே, முத்தர் குருவேயோக சித்தர்
குருவேபால முத்துக்குமார குருவே. ()

முத்துக்குமாரசுவாமி திருவருட்பா

மு ற் றி ற் று.

புத்தகவிளம்பரம்.

தத்துவராயர்பாடு துறை	0	12	0
ஸ்ரீ குமாரதேவர் 16-சாஸ்திரம்	0	10	0
வேதாந்தபோதினி	0	8	0
மனவுல்லாசகதை	0	8	0
வள்ளலார் (20) சாஸ்திரம்	1	8	0
பஞ்சதசப்டிரகரணம்	1	0	0
திருமூலர் திருமந்திரம் (நூறு)	1	8	0
பிரபுலிங்கலீலை மூலம்	0	8	0
கந்தபுராணச்சுருக்கம்	0	12	0
வீருத்தாசலபுராணம் உரை	0	10	0

இவைதவிர தங்களுக்குவேண்டும் பல வித புத்தகங்களும் வி. பி. போஸ்டிவ் அனுப்பப்படும். அரைரூபாய் துகைக்கு குறைந்தபுத்தகங்கள் வி. பி. போஸ்டிவ் அனுப்பமுடியாது அரை அணுஸ்டாம்பு அனுப்புகிறவர்களுக்கு ஒர் கேட்லாக்கு இனாமாக அனுப்பப்படும். மற்றவிஷயங்கள் கேட்லாககில் கவனித்துப்பார்க்கும் படி கோருகிறேன்.

கோ. லோகநாதமுதலியார்.

மனோன்மணிவிலாசம் பிரஸ், நெ-29,
வைத்தியநாதமுதலீதி, சென்னை.